

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. III. Quotuplex sit pretium simoniacum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

talis personæ, quamvis ex pacto detur, quamvis ille, qui accipit, non indigeat hoc temporali tanquam sustentationis stipendio, cum ex suis patrimonialibus sufficienter instructus sit. Neque simonia est dare aut promittere alicui temporale aliquid per modum retributionis, seu compensationis, ut inducat alterum ad spirituale aliquid, ut si quis promittat infideli, se daturum temporalia, si fidem veram suscipiat &c. neque enim in tali casu primum est, quod intenditur, rei temporalis cum spirituali comparatio, tanquam pretij convenientis, sed est liberalis donatio sub certo tamen modo, ad quem alter inuitatur, facta. Neque denique simonia proprie loquendo est absque pacto expresso vel tacito temporale pro spirituali dare vel accipere, cum possit in tali casu, tale quid admitti, ut eleemosyna &c.

§. II.

Quanam circumstantia consideranda sint, ut cognoscatur, an munus ali- quod temporale habeat rationem simoniacè dati pro re spirituali, vel non habeat?

EX c. *Etsi questiones 18, l. 2,* habetur, quod in foro externo ex circumstantijs dijudicandum sit, an temporale, quod datur, simoniacè detur, maximè, si pactum intercesserit, & nulla causa subsit, ex qua cohonestari possit talis datio. Et hinc dicit Pontifex in cit. c. tria potissimum attendenda esse, ad di- gnoscentium, utrum gratuitò, vel per modum pretij temporale datum sit. Pri- mò qualitas personæ dantis & recipien- tis, an sit dives, an pauper, nobilis an

ignobilis &c. (de illis enim gratuita do- natio præsumi potest) ad quam præ- sumptionem multum etiam iuvat vitæ integritas, morum honestas, vinculum amicitie &c. Secundò putat Pontifex considerandam circumstantiam quanti- tatis, magnum scilicet an parvum sit do- num, respectu dantis & accipientis &c. ita tamen, ut facillius excusetur à simo- niæ præsumptione, comestibilia, aut potabilia, in modica quantitate data, quam pecunia. Tertiò denique consi- derandam putat Pontifex circumstan- tiam temporis, sive occasionem datio- nis, (si enim urgente necessitate tempo- rale quid detur, ad subveniendum potius necessitati tale datum præsumitur, quam ad emendam rem spiritualem) utrum detur ante receptam rem spiri- tualem, vel in ipsa receptione, vel post illam receptam, ubi gratitudo lo- cum habet. &c.

§. III.

Quotuplex sit pretium simonia- cum?

TRiplex communiter in jure Simo- niæ pretium asseritur, munus à ma- nu, munus ab obsequio, & munus à lingua. Munus à manu censetur pro spirituali dari, non tantum, quando ad hoc obtinendum pecunia, aut alia res materialis, sive mobilis illa sit, sive im- mobilis, sive corporalis, sive incorpo- ralis, uti sunt varia jura &c. datur, sed etiam quando debitum remittitur, aut solutio hujus differtur, quando mu- tuum datum, quando promittitur de- bitor

biti remissio, aut solutionis dilatio &c. Munus obsequio censetur pro spirituali dari, quando servitia seu obsequia temporalia pro spirituali obtinendo ex pacto præstantur. Neque tamen ad conciliandū illius gratiam, qui potest dare beneficium v. g. vel aliud spirituale, si quis gratis ei inserviat, simoniam committit, etiamsi ille spirituale tale quid concessit ab obsequijs motus, modò nullum pactum (saltem implicitum) intervenit. Per munus denique à lingua intelliguntur, laudes, commendationes, & preces v. g. quæ pro aliquo apud Principem v. g. interponuntur, cum pacto, ut sibi pro talibus linguarum commendationibus v. g. spirituale quid detur.

SECTIO VI.

De iudicio sive processu iudiciario in crimine simonia.

§. I.

Quis sit iudex competens in crimine simonia, & quis accusare possit de hoc crimine, & qui accusari; item quomodo crimen simonia probetur?

Iudex competens huius criminis iudicandi est solus iudex Ecclesiasticus, etiamsi, qui crimen hoc commisit, sit laicus, cum crimen hoc sit merè Ecclesiasticum, circa objecta, & res spirituales versans, prout habetur etiam ex communiter recepta Glossa in c. Cum sit 8. de oro competent. V. Malefacti oves.
f. Potest autem quilibet Catholicus, etiam servus, & criminosis de hoc cri-

mine simonia, quemlibet simoniacum, tam dantem, quam accipientem, modò non ignoraverit, aut in vitium fuerit ad Simoniam pro se facienda, & acculare, non quòd ob criminis huius atrocitatem, quilibet ad accusandum merito adhiberetur, tum quòd hoc ipsum iam concedant, c. si Dominus 3. h. t. ita respondente accusatione Simoniaci, accusator de ea, celebrare non possit, donec ea constituerit, c. accusatum 4. h. t. B. Quosies 5. eodem. Probatum autem Simoniam iisdem modis, quibus alia crimina probari solent, per Simoniaci confessionem, per testes, & per instrumenta authentica, ita tamen, ut in hoc crimine sufficiant ad condemnandum probationes, quæ sunt per signa evidentia, & conj. cturas, prout habetur in c. sicut. 6. h. t. statuerit hoc Summo Pontifice ob atrocitatem, & gravitatem huius criminis,

§. II.

An & quando criminosis admittatur ad testimonium iurandum in crimine simonia?

Quòd contra simoniacos in iudicio admittantur testes etiam criminosis, si admittantur, si modò non sint in causa capitales inter testes tales, & cum sciant quem de crimine simoniae, testimonium terre debent, neque conspiraverint in hunc, ex c. licet Helz 31. h. t. patet, cum in Simoniam non aliter, ac in heresi procedatur, & in crimine laici in iudicio, quæ crimina tam in ordine ad accusandum, quam testimonium inter se acquiparantur, Cuius adhuc habetur, quòd criminosis ad testificandum in crimine